

Solidago canadensis

- 1) nazwa polska:
- 2) nazwa łacińska:
- 3) nazwa angielska:

Nawłóć kanadyjska
Solidago canadensis L.
Canadian goldenrod

fot.: Barbara Tokarska-Guzik

Informacje o gatunku

Nawłóć kanadyjska występuje naturalnie we wschodniej części Ameryki Północnej. We florze Europy gatunek jest notowany od pierwszej połowy XVII w. Został sprowadzona celowo jako roślina ozdobna i jako roślina łatwa w uprawie i o oryginalnych walorach ozdobnych (pokrój i rozmiary roślin, efektowne kwiatostany) była rozpowszechniana i stosunkowo szybko rozszerzyła swój zasięg w Europie. W XIX wieku nawłóć kanadyjska występowała w większości krajów Europy Zachodniej. Gatunek trafił do Polski prawdopodobnie wraz z importem towarów rolnych. Pierwsze udokumentowane stanowiska nawłóci kanadyjskiej, spoza uprawy, pochodzą z 1872 roku z okolic Lublina i Krakowa. W naszym kraju jest gatunkiem zadomowionym, który rozprzestrzenił się za pomocą lekkich nasion rozsiewanych na znaczne odległości, a następnie rozrasta się na zajętych siedliskach za pomocą kłaczy. Rozprzestrzenianie gatunku związane jest ze szlakami komunikacyjnymi: drogami i liniami kolejowymi. Procesowi rozprzestrzeniania nawłóci sprzyja także dostępność siedlisk, jakimi są przydroża, gdzie nieregularne zaburzenia (koszenie, wydeptywanie) ograniczają wzrost gatunków rodzimych pozostawiając miejsce dla nawłóci. Współcześnie jest także sadzona celowo w ogrodach przydomowych, a przez pszczelarzy uważana za dobre źródło późnego pożytku. Nawłóć kanadyjska jest gatunkiem silnie konkurencyjnym w stosunku do rodzimych gatunków roślin, jak i innych inwazyjnych nawłóci. W porównaniu z gatunkami rodzimymi charakteryzuje się większą dynamiką wzrostu, a także zdolnością do lepszego wykorzystania istniejących zasobów siedliskowych. Tworząc gęste i zwarte płyty hamuje kiełkowanie i wzrost innych gatunków roślin, przez co powoduje spadek różnorodności biologicznej wśród roślin naczyniowych. Ponadto oddziaływanie konkurencyjne nawłóci kanadyjskiej na łąkowe gatunki rodzime polega na odciąganiu od nich zapylaczy. Efektywne rozmnażanie wegetatywne, poprzez szybki rozrost kłaczy, duża ilość wytwarzanych nasion i ich nierównoczesne kiełkowanie w sezonie, a także właściwości allelopatyczne (zdolność wydzielania związków chemicznych hamujących wzrost innych roślin) są głównymi cechami ułatwiającymi sukces kolonizacyjny gatunku.

Mapy występowania gatunku:

- [mapa występowania gatunku w środowisku przyrodniczym w Polsce w Geoserwisie GDOŚ](#)
- [mapa zasięgu gatunku w Polsce \(JPG\)](#)
- [mapa występowania gatunku w krajach Europy \(JPG\)](#)

Dodatkowe informacje:

[Karta Informacyjna Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku - EN \(PDF\)](#)

Zobacz galerię zdjęć gatunku

[Wróć do listy inwazyjnych gatunków obcych roślin](#)

Unia Europejska
Fundusz Spójności

